

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītājs atbilstoši LESD 263. pantam lūdz atcelt Komisijas lēmumu, kurš Īrijai ir paziņots vēstules formā kā 2010. gada 13. jūlija dokuments C(2010) 4754, noraidīt drošības spējas pieteikumu attiecībā uz jaunu zvejas kuģi "Niamh Eoghan" un aizstāt lēmumu par minēto pieteikumu, kas ietverts Komisijas 2003. gada 4. aprīļa Lēmumā 2003/245/EK par Komisijas saņemtajiem pieteikumiem palielināt MAGP IV mērķus, lai ņemtu vērā uzlabojumus attiecībā uz drošību, kuģošanu jūrā, higiēnu, produktu kvalitāti un darba apstākļiem uz kuģiem, kuru kopējais garums ir lielāks par 12 metriem (OV L 90, 48. lpp.), kurš tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, ir atcelts ar Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no T-218/03 līdz T-240/03 Boyle un citi/Komisija (Krājums, II-1699. lpp.).

Šīs prasības pamatojumam prasītājs izvirza šādus pamatus.

Pirmkārt, prasītājs apgalvo, ka atbildētāja esot rīkojusies bez tiesiska pamata. Padomes 1997. gada 26. jūnija Lēmuma 97/413/EK par mērķiem un sīki izstrādātiem noteikumiem Kopienas zivsaimniecības sektora pārstrukturēšanai laika posmā no 1997. gada 1. janvāra līdz 2001. gada 31. decembrim nolūkā sasniegt ilgtspējīgu līdzsvaru starp resursiem un to izmantošanu (OV L 175, 27. lpp.) 4. panta 2. punkts turpinot būt par atbilstošu tiesisko pamatu apstrīdētajam lēmumam un tādējādi Komisijai neesot bijis tiesiska pamata pieņemt lēmumu kā *ad hoc* lēmumu.

Otrkārt, prasītājs apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi būtisku procesuālu prasību. Prasītājs apgalvo, ka saskaņā ar Padomes Lēmuma 97/413/EK apstrīdētais lēmums esot bijis jāpieņem atbilstoši administratīvās komitejas procedūrai un ka, izvēloties pieņemt lēmumu uz *ad hoc* pamata, Komisija esot rīkojusies, pārkāpjot būtiskas procesuālas prasības.

Treškārt, prasītājs apgalvo, ka nepareizi interpretējot Padomes Lēmuma 97/413/EK 4. panta 2. punktu, Komisija esot pārsniegusi savas pilnvaras, it īpaši, atsaucoties uz neatbilstošu kritēriju un ignorējot "zvejas piepūles" definīciju, kas noteikta Padomes Lēmumā 97/413/EK un Kopienas zvejniecības tiesiskajā regulējumā, kurš bija piemērojams laikā, kad prasītājs iesniedza pieteikumu par drošības tonnāžu — 2001. gada decembrī.

Turklāt tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā esot acīmredzamas kļūdas prasītāja pieteikuma par drošības tonnāžu vērtējumā. It īpaši prasītājs norāda, ka Komisijas lēmums noraidīt prasītāja pieteikumu, pamatojoties uz vairāku mazo kuģu aizstā-

jējjaudas izmantošanu kuģim "Niamh Eoghan", kas nozīmēja, ka laikā, kad šīs kuģis tika reģistrēts, Īrijas flotes polivalentā segmenta kopējā jauda nepalielinājās, ir nepamatots.

Visbeidzot, prasītājs apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi tiesības uz labu pārvaldību. Tiek apgalvots, ka Komisijas atteikums vērtēt viņa pieteikuma pamatotību esot tai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā paredzēto pienākumu un it īpaši viņa tiesību uz to, lai viņa pieteikums saskaņā ar Padomes Lēmuma 97/413/EK 4. panta 2. punktu tiktu izvērtēts "godīgi un saprātīgā termiņā", pārkāpums.

**Prasība, kas celta 2010. gada 27. septembrī —
Murphy/Komisija**

(Lieta T-467/10)

(2010/C 328/76)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Larry Murphy (Castletownbere, Īrija) (pārstāvji — A. Collins, SC, N. Travers, Barrister, un D. Barry, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Komisijas lēmumu, kurš Īrijai ir paziņots vēstules formā kā 2010. gada 13. jūlija dokuments C(2010) 4753, noraidīt drošības spējas pieteikumu attiecībā uz jaunu pelāģisko traleri, aizstājot "MFV Menhaden", un aizstāt lēmumu par minēto pieteikumu, kas ietverts Komisijas 2003. gada 4. aprīļa Lēmumā 2003/245/EK par Komisijas saņemtajiem pieteikumiem palielināt MAGP IV mērķus, lai ņemtu vērā uzlabojumus attiecībā uz drošību, kuģošanu jūrā, higiēnu, produktu kvalitāti un darba apstākļiem uz kuģiem, kuru kopējais garums ir lielāks par 12 metriem (OV L 90, 48. lpp.), kurš tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, ir atcelts ar Tiesas 2008. gada 17. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās C-373/06 P, C-379/06 P un C-382/06 P Flaherty un citi/Komisija (Krājums, I-2649. lpp.); un

— piespriest atbildētajai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītājs atbilstoši LESD 263. pantam lūdz atcelt Komisijas lēmumu, kurš Īrijai ir paziņots vēstules formā kā 2010. gada 13. jūlija dokuments C(2010) 4753, noraidīt drošības spējas pieteikumu attiecībā uz piedāvāto jauno pelagisko traleri, lai aizstātu "MFV Menhaden", un aizstāt lēmumu par minēto pieteikumu, kas ietverts Komisijas 2003. gada 4. aprīļa Lēmumā 2003/245/EK par Komisijas saņemtajiem pieteikumiem palielināt MAGP IV mērķus, lai ņemtu vērā uzlabojumus attiecībā uz drošību, kuģošanu jūrā, higiēnu, produktu kvalitāti un darba apstākļiem uz kuģiem, kuru kopējais garums ir lielāks par 12 metriem (OV L 90, 48. lpp.), kurš tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, ir atcelts ar Tiesas 2008. gada 17. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās C-373/06 P, C-379/06 P un C-382/06 P *Flaherty* un citi/Komisija (Krājums, I-2649. lpp.).

Šīs prasības pamatojumam prasītājs izvirza šādus pamatus.

Pirmkārt, prasītājs apgalvo, ka atbildētāja esot rīkojusies bez tiesiska pamata. Padomes 1997. gada 26. jūnija Lēmuma 97/413/EK par mērķiem un sīki izstrādātiem noteikumiem Kopienas zivsaimniecības sektora pārstrukturēšanai laika posmā no 1997. gada 1. janvāra līdz 2001. gada 31. decembrim nolūkā sasniegt ilgtspējīgu līdzsvaru starp resursiem un to izmantošanu (OV L 175, 27. lpp.) 4. panta 2. punkts turpinot būt par atbilstošu tiesisko pamatu apstrīdētajam lēmumam un tādejādi Komisijai neesot bijis tiesiska pamata pieņemt lēmumu kā *ad hoc* lēmumu.

Otrkārt, prasītājs apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi būtisku procesuālu prasību. Prasītājs apgalvo, ka saskaņā ar Padomes Lēmumu 97/413/EK apstrīdētais lēmums esot bijis jāpieņem atbilstoši administratīvās komitejas procedūrai un ka, izvēloties pieņemt lēmumu uz *ad hoc* pamata, Komisija esot rīkojusies, pārkāpjot būtiskas procesuālas prasības.

Treškārt, prasītājs apgalvo, ka, nepareizi interpretējot Padomes Lēmuma 97/413/EK 4. panta 2. punktu, Komisija esot pārsniegusi savas pilnvaras, it īpaši, atsaucoties uz neatbilstošu kritēriju un ignorējot "zvejas piepūles" definīciju, kas noteikta Padomes Lēmumā 97/413/EK un Kopienas zvejniecības tiesiskajā regulējumā, kurš bija piemērojams laikā, kad prasītājs iesniedza pieteikumu par drošības tonnāžu — 2001. gada decembrī.

Turklāt tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā esot acīmredzamas kļūdas prasītāja pieteikuma par drošības tonnāžu vērtējumā. It īpaši prasītājs norāda, ka Komisijas lēmums noraidīt prasītāja pieteikumu, jo piedāvātajam jaunajam kuģim salīdzinājumā ar "Menhaden" zem galvenā klāja ir lielāks tilpums, esot acīmredzami kļūdaini tāpat kā tās pieņēmums, ka piedāvātā jaunā kuģa "zvejas piepūle" ir lielāka nekā "Menhaden" "zvejas piepūle".

Visbeidzot, prasītājs apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi. Tiek apgalvots, ka tas, ka Komisija noraidīja pieteikumu tādēļ, ka piedāvātajam jaunajam kuģim zem galvenā klāja ir lielāks tilpums, ir atzīstams par būtisku

atšķirīgu attieksmi, kas radot nepieļaujamu diskrimināciju pret viņu salīdzinājumā ar pilnīgi atšķirīgu pieeju, kas īstenota, izskatot dažus pieteikumus par papildu drošības tonnāžu, kuri apmierināti Komisijas Lēmumā 2003/245, kā arī vienu no pieteikumiem, kas šajā lēmumā sākotnēji tika noraidīts, bet pēc tam apmierināts Komisijas lēmumā, kurš paziņots kā 2010. gada 13. jūlija dokuments C(2010) 4765.

Prasība, kas celta 2010. gada 4. oktobrī — Portugāle/Komisija

(Lieta T-475/10)

(2010/C 328/77)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Portugāles Republika (pārstāvji — L. Inez Fernandes, pārstāvis, kam palīdz C. Botelho Moniz un P. Gouveia e Melo, *advogados*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2010. gada 20. jūlija Lēmumu C(2010) 4891, galīgā redakcija, par Portugālē piemērotu parafiskālu nodevu viņa tirdzniecības veicināšanai — Lieta C-43/2004 (ex NN 38/2003);

— pakārtoti, atcelt lēmuma 3. panta 2. punktā ietverto septīto un deviņo nosacījumu;

— katrā ziņā piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

a) Kļūda tiesību piemērošanā, pārkāpjot Līguma 107. panta 1. punktu, jo daļa no ienākumiem, kuri gūti no nodevas tirdzniecības veicināšanai, kas saskaņā ar 1997. gada 15. maija dekrētlīkumu Nr. 119/97 tiek novirzīta viņa tirdzniecības veicināšanas un reklāmas finansiālajam atbalstam, ir kvalificēta par valsts līdzekļiem.

b) Kļūda tiesību piemērošanā, pārkāpjot Līguma 107. panta 1. punktu un 296. pantu un Regulu (EK) Nr. 1860/2004 (¹), jo Komisija ir atzinusi, ka palīdzība viņa tirdzniecības veicināšanai un reklāmai ir valsts atbalsts, neizanalizējot to, vai tā varēja ierobežot konkurenci tirgū, un nepārbaudot, vai tā varēja atbilst *de minimis* atbalsta pasākumam.